

simisje ja liajomisje läbbi. Kas Pulete kii-
iati teie, kes luggejatte hulgas nored meh-
hed ollete, mis nisuggusest seggatselt ella-
misje wiisist tulleb, peäle sedda suremat
hinae kahjo?

Hans ei jätnud wimaks mitte ni paljo
järele, et temma pattude läbbi abbrafs
lainud kehha saaks auga hauda pandud.
Ussuwollajad risusid weel wimist ärra.
Keif perre maiad said müdud. Kristina
pidi wimaks liinas kui pessotüdruk omma
hädä leiwarasufest ennesele otsima, ja
lõppes kui kerjaja. Sel wiisil saab ots
neile, kes üllemeelsed ja jummalakartmatta
on olnud.

Kiusaja.

Oli üks suur illus külla, mis järele laiad,
wihalistes wäljad, tuggewad heinamaad,
kaunis suur mets, laiad karjamaad, ja
jõggi olli, mis rohkestes kallajako wälja-
andis. Külla rahwas mõistisid keigest sest
ennestele parrajat kasso sata, sepärast et

ollid kermes tõteggijad, targad hooltka-
jad ja kassinad keige omma ellamisje wiiside
sees. Et nemmad joukaks ollid sanud, sedda
nende maiad ja keif perre honed, need roh-
ked maia ja põllo riistad ning noud, nende
tuggewad lojused, ja nende riette teggo-
mood selgeste üllesnäitafid. Liinna rahwas
otsisid keige enneminne seält küllast nende
puhhast wiija ja lihhased lojused. Hobbo-
sed ollid isseärranes ni illusad ja tugge-
wad, et paljo otsijad nende pärrast ollid.
Sest se tuli ka, et, kui ühhel perremehhel
surema kullutamisse jures rohke minne rahha
tarwis läks, kui temmal praego kae al olli,
linna rahwas temmale heamelega laenasid.
Teadsid, et se neile õigel wiisil ja seätud
aial saaks kätte tasutud. Ülem asji olli,
et seäl külla rahwas issekeskis kalli rahho
sees ellafid, ommad lapsed jummalakart-
likkust ülleskaswatafid, omma orjade wasto
õiged ja lahke melega ollid, ja omma ning
nende ommade hinge õnnistusse eest kirriko ja
kodduse puhhitsusse läbbi truieste hooltka-
ndsid.